

MƯỜI BA NĂM QUA... BIẾT BAO LÀ TÌNH...

Nguyễn Bá Thành

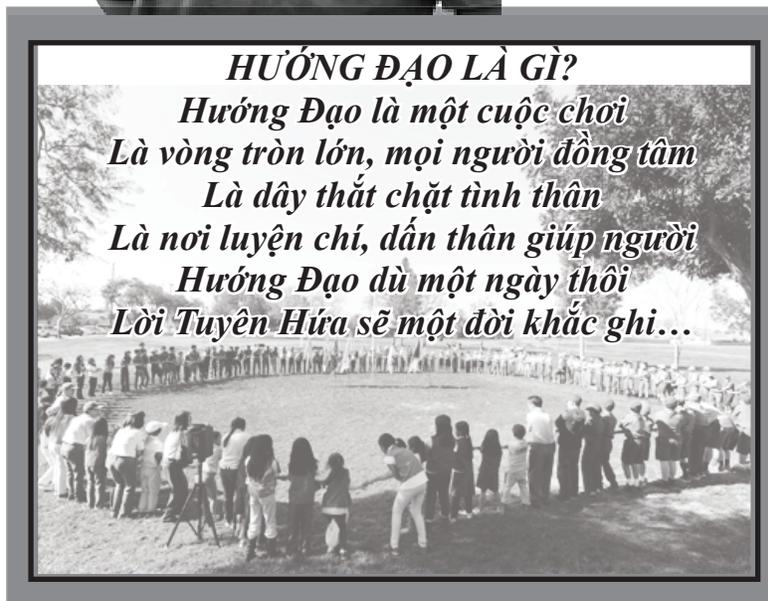
Từ năm 1994 tôi đã có cơ hội quen biết và làm việc chung với một số Trưởng của Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn trong nhiều công tác xã hội phục vụ cộng đồng, mà thường xuyên nhất là chương trình Niềm Mơ Ước Mùa Giáng Sinh do Little Saigon Foundation tổ chức hàng năm... và năm nào cũng vậy, Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn luôn luôn tham gia với một lực lượng đoàn sinh đông đảo nhất..., từ Sóc Con, Chim Non đến Thiếu Nam, Thiếu Nữ,... em nào cũng tươi vui hăng hái trong công việc đầy ý nghĩa: “chia sẻ những món quà Giáng Sinh, mang niềm vui đến cho các em thiếu nhi và các bạn cùng lứa tuổi...”

Mãi đến khi đứa con trai đầu lòng của tôi vừa “đủ tuổi Sóc Con” thì tôi liền đưa nó vào Hướng Đạo... và thế là tôi trở thành Phụ Huynh Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn!... Mặc dù đang vẫn sinh hoạt với các anh em Hướng Đạo ngành Tráng, Trưởng Niên, và các tổ chức đoàn thể Văn Hóa, Xã Hội, Du Ca,... nhưng thật tình mà nói, đối với các Trưởng và phụ huynh Trường Sơn thì tôi lại gần bó hơn, có nhiều kỷ niệm hơn,... buồn ít vui nhiều, không sao kể hết...!

Trại Liên Đoàn hàng năm, thường vào cuối mùa Thu, trời bắt đầu trở lạnh nhưng lúc nào cũng đông vui... Các em háo hức chuẩn bị “bridging” –



chuyển ngành, “lên lon”... đây là lúc mà phụ huynh nhìn thấy con mình “bắt đầu lớn”. Phụ huynh tuy cũng được vui chơi chút đỉnh nhưng vẫn luôn bận rộn với chuyện ăn uống cho cả liên đoàn, nhất là bữa ăn chiều... thường là món Phở! (“Phở Cô Hằng” đã được nổi tiếng từ đây...). Đêm lửa trại thường rất sôi nổi với nhiều màn văn nghệ được dàn dựng “siêu tốc” cùng với những trang phục “siêu mẫu” (bình thường khó mà nghĩ ra!), có nhiều năm, các chú Sóc con còn được dịp trở tài “múa mọi” trong tiếng trống hoang dã giữa đêm mưa rừng của câu chuyện “Mũi Tên Ánh Sáng” ... đó là một phần rất hấp dẫn của nghi thức nhận lãnh Arrow Of Light mà các chú Sóc con luôn luôn ao ước..., để rồi sau đó “lưu luyện” hát bài Tiễn Sóc Lên Đường... lia bầy, xa bố mẹ... “ôm gói” qua lều các anh Thiếu... nhiều “sói mẹ sóc cha” đã rơi lệ trước cảnh này... Nhưng có lẽ, thú vị nhất là Trại Về Nguồn, vì trại này chỉ dành cho Trưởng và



HƯỚNG ĐẠO LÀ GÌ?

*Hướng Đạo là một cuộc chơi
Là vòng tròn lớn, mọi người đồng tâm
Là dây thắt chặt tình thân
Là nơi luyện chí, dần thân giúp người
Hướng Đạo dù một ngày thôi
Lời Tuyên Hứa sẽ một đời khắc ghi...*

Phụ Huynh thôi... đám con ở nhà... người lớn lên rừng... “quậy”!.. Phụ Huynh được các Trưởng “truyền nghề” qua các trò chơi lớn, hướng dẫn kỹ năng,... Trưởng và Phụ Huynh trao đổi kinh nghiệm giáo dục con cái, tâm lý lứa tuổi,... đêm về thì có Lửa Dặm Đường, sưởi ấm cho nhau tinh thần phục vụ tha nhân... rồi ca hát thâu đêm... sáng ra, khi mặt

trời vừa chớm, sương khuya còn đọng,... cả đoàn dắt nhau đi tìm nơi thơ mộng nhất để... Tĩnh Tâm... cùng hướng về Nguồn Thật... Phụ huynh được thấu hiểu hơn ý nghĩa của Lời Tuyên Hứa của Hướng Đạo sinh

và càng thông cảm, gần gũi, gắn bó hơn với các Trường... Rồi những kỳ Trại Kết Thân, những lần Trường Sơn Hội Ngộ,... là những lúc mà các gia đình phụ huynh có cơ hội quen biết nhau nhiều hơn, các Trường cũ mới và đoàn sinh lâu năm trở về dưới mái nhà Trường Sơn càng đông hơn... “Anh em ta về cùng nhau ta sum họp này...”, bao kỷ niệm lại tràn về, dây thân ái càng thêm chặt, lời hát “cầm tay chắc nhé! không muốn ai chia lìa...” càng tha thiết hơn...

Và còn Trại Thăng Tiến (Trại Hợp Bản Thế Giới Hướng Đạo Việt Nam, thông thường 4 năm một lần)... tôi đã có cơ hội cùng các con và LĐHD Trường Sơn đi 3 kỳ: TT8 (2006, Riverside, CA), TT9 (2009, San Jose, CA) và TT10 (2014, Houston, TX). Sau mỗi kỳ trại, tôi nhận thấy các con trưởng thành thêm một chút, có kỷ luật hơn, ý thức hơn về đời sống và sinh hoạt tập thể, quý mến đồng đội hơn,... Mặc dù sau một tuần lễ “lăn lóc sương gió bụi đời”, về đến nhà là than mệt mỏi, có đứa lăn ra bệnh cả mấy tuần lễ, nhưng đứa nào cũng háo hức mong chờ đến kỳ trại kế tiếp... Tại sao vậy?... Vâng, những kỳ trại như vậy rất vui, các em được sống trọn vẹn với tuổi thơ, tuổi niên thiếu của mình... hồn nhiên, sôi nổi, lành mạnh, học hỏi được nhiều điều, kết thân thêm nhiều bạn mới từ muôn phương... không thích sao được!

Gắn bó với LĐHD Trường Sơn mười ba năm qua, tôi đã chứng kiến nhiều “lúa” đoàn sinh lớn dần, lớn dần... mới ngày nào chập chững Sói Con, Chim Non mà giờ đây đã là Đại Bàng, Hoàng Kim... và có nhiều em đã trở thành Trường, cùng sánh vai dẫn thân với các Trường “tiền bối” tiếp tục đi dắt đàn em của mình!... Và hôm nay nhìn lại lịch sử 35 năm của Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn, tôi lại càng hãnh diện hơn về những thành quả tốt đẹp mà liên đoàn mình đã cống hiến cho xã hội, cho công cuộc giáo dục tuổi trẻ. Nhưng có lẽ, niềm hạnh phúc lớn nhất của phụ huynh chúng ta là được nhìn thấy con em mình vui chơi và trưởng thành mỗi ngày trong tình thương yêu dẫu dắt của các Trường. Hãy trợ giúp các Trường nhiều hơn nữa để nuôi dưỡng niềm hạnh phúc này cho chính chúng ta.



TT8, Người xưa dẫu.